

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 21/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂRE NR. 24J

Ședința publică din 7 octombrie 2015

Președinte de ședință Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtelor N. C. și S. I., judecători în cadrul Tribunalului B... N..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, judecător M. P. în substituirea doamnei judecător T. G. și pârâtele, judecători N. C. și S. I., personal și asistate de apărători cu împuterniciri

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]
avocațiale aflate la dosar.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la data de 28.08.2015, doamna judecător N. C. a depus la dosar întâmpinare, care a fost comunicată Inspecției Judiciare 1.09.2015, la data de 31.08.2015, doamna judecător S. I. a depus la dosar întâmpinare și un set de înscrisuri, care au fost comunicate Inspecției Judiciare la data de 7.09.2015; iar la data de 11.09.2015 Inspecția Judiciară a depus la dosar răspuns la întâmpinările formulate de pârâte, răspuns comunicat la 28.09.2015 ambelor pârâte.

Secția acordă cuvântul asupra cererilor sau excepțiilor prealabile:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu are cereri sau excepții de formulat.

Pârătele judecători N. C. și S. I., prin avocați, arată că nu au cereri sau excepții prealabile de formulat.

Secția procedează la audierea pârătelor judecător N. C. și S. I., judecători în cadrul Tribunalului B. N., declarațiile acestora fiind consemnate în scris, citite și semnate de către președintele Secției, pârâte, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu mai are alte probe de solicitat, doar înscrisurile aflate la dosar.

Pârâta judecător S. I., nu solicită alte probe.

Pârâta judecător N. C., prin avocat, solicită încuviințarea probei cu acte, depunând la dosar un set de înscrisuri în circumstanțiere din care rezultă situația medicală a pârătei.

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Secția considerând utile, pertinente și concludente soluționării cauzei, încuviințează proba cu înscrisuri, solicitată de Inspekția Judiciară și pârâta N. C..

Nemaifiind cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspekția Judiciară prin reprezentant, arată că solicită să fie analizate declarațiile date de pârâte în faza de cercetare disciplinară, comparativ cu cele date astăzi în fața Secției, considerând că unele afirmații se contrazic. Susține că modalitatea de deliberare a completului precum și modul în care s-a procedat la studierea dosarului conturează existența abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 și anume exercitarea funcției cu rea credință. În consecință, solicită admiterea acțiunii și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute la art.100 din actul normativ susmenționat.

Pârâta judecător S. I., prin avocat, solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În esență, i se reproșează doamnei judecător că a exercitat funcția cu rea credință, iar reaua credință există atunci când "judecătorul încalcă cu știință norme de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane". Astfel, se cere îndeplinirea cumulativă a două condiții și anume încălcarea cu știință a unor norme de drept, material sau procesual, cumulată cu urmărirea vătămării sau acceptării (intenției directe sau indirecte) vătămării intereselor unei persoane.

Se arată că, cercetându-se acțiunea formulată de Inspekția Judiciară, aceasta se concentrează, în primul rând , pe încălcarea normelor de drept material care reglementează instituția acțiunii în revendicare, raportându-se la prevederile art.563 și urm. din Codul civil, iar în al doilea rând, pe încălcarea normelor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] de procedură cu privire la actul de deliberare, iar în final, reclamanta a pus accent pe soluția pronunțată. Se arată că din declarația pârâtei dată în fața Secției astăzi, rezultă importanța acordată imparțialității judecătorului și cazurilor de incompatibilitate ale acestora, percepția subiectivă a judecătorului asupra acestui aspect și modul în care au deliberat în cauză.

De asemenea, arată că nu există un text de lege, în legile ordinare, organice sau în Constituție, care în mod expres să spună că la deliberare, toți judecătorii trebuie să fie în același timp, în aceeași încăpere pentru a-și exprima punctele de vedere. Textul care guverna deliberarea, la momentul respectiv, era art.256 C.pr.civ., care prevede că „după sfârșitul dezbaterilor, judecătorii chibzuiesc în secret, fie în ședință, fie în camera de consiliu, după chibzuire, președintele adună părerile judecătorilor”, în prezent este art.395 din Noul cod de procedură civilă, care prevede ceva asemănător, niciunde, nici în codul deontologic, nici în legea de organizare judecătorească nu se spune că după deliberare, toți judecătorii completului se duc împreună în aceeași încăpere și deodată își exprimă punctele de vedere.

Modul în care pârătele au deliberat, se consideră că nu încalcă norma de procedură, raportat la prevederile art.256 din Vechiul cod de procedură, astfel, președintele completului, după chibzuința fiecărui membru al completului, a adunat părerile acestora, hotărârea fiind rodul chibzuinței tuturor celor trei judecători aflați în complet. Pârâta nu poate fi judecată după o procedură nescrisă, o cutumă, după un principiu nescris, ci după normele de procedură imputate ca fiind încălcate, însă singurul articol ce ar fi putut fi imputat, ce reglementează această procedură, ar fi art.256 din Vechiul cod de procedură civilă.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Astfel, se consideră că, hotărârea pronunțată este rodul chibzuinței tuturor celor trei judecători, evidențiind modul în care fiecare dintre aceștia au perceput probele dosarului și interpretarea legii, iar faptul că niciodată toți trei nu au fost împreună, nu împieteează asupra legalității actului de deliberare. În atare situație, nu s-a încălcat cu știință o normă de drept procesual sau material. În întâmpinarea depusă la dosar de către doamna S. I., detaliile sunt elocvente și, totodată, se arată că la dosar a fost prezentată de către judecătorul desemnat C. F., practica judiciară a Secției civile a Tribunalului B...-N..., unitară în această materie, iar în cauza privind pe reclamanta P. A., judecătorii au mers în analiza pricinii pe preferabilitatea titlului până la primul angrenat în dobândirea dreptului real de proprietate în acea speță.

În ceea ce privește vătămarea, apreciază că trebuie să existe probe pentru a demonstra că s-a urmărit vătămarea intereselor unei persoane, însă la dosar nu există nicio probă în acest sens. Nu există nicio dovadă că punctul de vedere al familiei P., A. sau O., a influențat soluția pronunțată de doamna S. I. Mai mult decât atât, nu există la dosar nicio dovadă că problema fiului doamnei I. ar fi influențat modul în care judecătorul S. I. a pronunțat hotărârea, aceasta a luat hotărârea cu respectarea legii și respectarea probelor și actelor dosarului.

Totodată, solicită la soluționarea acțiunii să se aibă în vedere personalitatea pârâtei S. I., care și-a asumat obligații organizatorice și profesionale multiple, încercând să fie de folos, intrând în trei ședințe săptămânale, toate acestea împreună fiind o misiune greu de îndeplinit. Solicită respingerea acțiunii, urmând a păstra pârâtei probitatea profesională în continuare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

Pârâta judecător N. C., prin avocat, solicită respingerea acțiunii disciplinare, pornind de la premisa că, acuzația este fondată pe aplicarea cu rea credință a normelor de drept material, astfel cum rezultă din partea finală a acțiunii disciplinare, pe argumentul că nu s-a dat eficiență principiului priorității înscrierii în cartea funciară, dându-se preeminență nelegal, astfel cum a reținut Inspecția Judiciară, valabilității și legalității titlurilor ce urmau a fi comparate. Consideră că în cauză nu au fost analizate apărările niciuneia dintre pârâte, cu privire la practica constantă și la legalitatea soluției date, deoarece apreciază că, dacă soluția pronunțată a fost corectă, nimic altceva nu contează, iar soluția nu numai că este legală, prin prisma inclusiv a unei hotărâri a Inaltei Curți de Casație și Justiție, prin prisma practicii altor instanțe, dar este legală prin prisma practicii consecvente, constante, cel puțin a pârâtelor și a altor judecători de la aceeași instanță. Indiferent cum s-a ajuns la soluția dată, dacă aceasta consolidează ideea de practică unitară, dacă este în continuarea unei practici proprii, consecvente, nu se poate afirma reaua credință. Având în vedere cele arătate, Inspecția Judiciară trebuia să dea o soluție de clasare a acestei acțiuni.

Pe de altă parte, se arată că Secția este obligată să analizeze toate aspectele cu care este sesizată, iar în ceea ce privește aspectele de fapt au fost preponderente cele privind procesul deliberării. Inspecția Judiciară punând accentul în cercetarea judiciară pe aspectul privind nerespectarea normelor privind deliberarea, fără să explice clar că acuzația a vizat și, sau numai, încălcarea cu rea credință a normelor de drept procesual.

Față de concluziile Inspecției Judiciare de astăzi și conținutul concret al acțiunii disciplinare, arată că achiesează la ideea că regula este

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

simultaneitatea în procesul deliberării, prezența simultană în același loc a judecătorilor care deliberează și care-și schimbă, dacă este nevoie, opiniile, sau și le confirmă printr-o simplă privire, afirmație. Însă, din nerespectarea acestei reguli nu se poate face un „casus belli”, neputând fi transformată nerespectarea acestei reguli, care nu este sancționată explicit de codul de procedură civilă, într-o modalitate de a acuza magistrații, care nu au fost în același loc și în același timp pentru deliberare. Esența deliberării este comunicarea ideilor între judecători, iar în cauze în care situațiile de fapt erau similare, nu era nevoie de deliberări prelungite pe chestiuni aplicate în același mod, constant. Astfel, se apreciază că doamna judecător N. se află dincolo de orice suspiciune de imparțialitate, aceasta neurmărind vătămarea intereselor adversarului doamnei P. A., în acest sens neexistând niciun argument din care să rezulte că aceasta ar fi urmărit vătămarea intereselor acestora. Pentru toate aceste motive, solicită respingerea acțiunii. Depune note scrise.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.21/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtelor pârâtelor S. I. și N. C. judecători în cadrul Tribunalului B... N..., având ca

[REDACTED] [REDACTED]
obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea credință prevăzută de art. 99 lit. t) cu aplic art. 99¹ alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii se reține, în esență, că decizia civilă nr.... /4.12.2014 pronunțată de completul de judecată din care au făcut parte și părțile judecător în dosarul nr. nr..../.../2012 având ca obiect acțiunea în revendicare formulată de reclamanta P. A. O. în contradictoriu cu părții B. M. P. și B. M. I. E. a fost influențată de demersurile domnului P. O. exercitate prin intermediul doamnei judecător I. C.

Inspekția Judiciară susține că, în respectivul dosar, s-a procedat altfel decât în celelalte dosare aflate pe rolul completului compus din doamnele judecător N. C., S. I. și I. C.

Astfel, așa cum rezultă atât din fișa Ecris a dosarului și din declarația doamnei judecător S., doamna judecător I. C. a studiat dosarul în perioada cuprinsă între primul termen de judecată din 16.10.2014 și ultimul termen de judecată din 27.11.2014, dosarul fiind cerut din arhivă între termenele doamna judecător S., la solicitarea acesteia. În ceea ce o privește pe doamna judecător N., aceasta a declarat că a studiat acest dosar, după rămânerea în pronunțare, împreună cu doamna judecător S., ajungând la concluzia ce se impune admiterea recursului.

Referitor la capetele de cerere accesorii, se arată că declarațiile celor două doamne judecător S. și N. se contrazic, în sensul că, prima a declarat că la data de 04.12.2014, termenul la care se amânase pronunțarea, au

deliberat toți cei trei judecători, împreună, iar cea de a doua a susținut că a deliberat asupra petitelor accesorii doar cu doamna judecător S., care la rândul ei discutase cu doamna judecător I.

Inspecția Judiciară mai susține faptul că argumentele instanței de control judiciar așa cum au fost ele prezentate în cuprinsul considerentelor deciziei, în contextul influențelor exterioare exercitate asupra membrilor completului, sunt contradictorii și pun în discuție modul în care au fost respectate normele de drept material ori procesual în ceea ce privește raportul juridic dedus judecății.

În ceea ce privește **latura obiectivă** a abaterii se reține că aceasta este dată de încălcarea dispozițiilor art.563 și urm. din Noul Cod Civil ce reglementează acțiunea în revendicare, având în vedere probatoriul administrat în cauză, ca urmare a influențelor externe exercitate asupra procesului deliberativ (ce a fost unul atipic pentru acest complet de judecată), împrejurare ce a condus la alterarea raționamentului juridic expus de judecători în cuprinsul deciziei pronunțate, încălcându-se, totodată, dispozițiile legale referitoare la obligația judecătorului de a fi obiectiv și imparțial.

În ceea ce privește **latura subiectivă** a abaterii, se arată că probatoriul administrat în cauză a conturat reaua-credință, cele două doamne judecător având cunoștință de interesul doamnei judecător I. C. în pronunțarea unei soluții favorabile recurente și de faptul că rezolvarea situației profesionale a fiului său depindea de soluția pronunțată.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

La data de 28.08.2015 pârâta N. C. de formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate întrucât fapta reținută în sarcina sa nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare care i se impută. Arată că votul pe care l-a dat în cadrul deliberării a fost exprimat după ce a studiat minuțios actele dosarului și nu este consecința alterării raționamentului juridic. Susține că soluția pronunțată este rezultatul studierii dosarului, a evaluării probelor și interpretării și aplicării legii, cu respectarea jurisprudenței și în deplină concordanță cu propria practică judiciară, cu practica anterioară a completului de judecată și a secției civile.

Se mai arată că Inspecția Judiciară alocă cea mai mare parte a concluziilor analizei soluției date în cauză, ceea ce excede competenței Inspecției care nu se poate substitui unei instanțe de control judiciar. Susține că în motivarea hotărârii a prezentat un raționament pentru care un observator rezonabil găsește o justificare, justificarea regăsindu-se și în alte soluții pronunțate de pârâtă, aspect ce exclude cu evidență reaua-credință.

La data de 31.08.2015 pârâta S. I. a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate.

În motivare pârâta a arătat că și-a format opinia despre soluția ce urma să fie pronunțată în dosar abia după studiul amănunțit al actelor acestuia, ea devenind finală abia în momentul întocmirii și semnării minutei. Susține că nu a avut niciun interes în soluționarea pricinii, nu a urmărit sau acceptat

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

favorizarea, respectiv prejudicierea cuiva. Cu privire la cele două discuții pe care le-a purtat doar cu membrii completului de judecată și care au avut loc anterior primului termen de judecată, arată că au fost exprimate considerații cu caracter general, fără a fi precedate de studiul propriu-zis al dosarului.

Pârâta S. I. a mai susținut că în calitate de președinte al completului de judecată a solicitat opinia tuturor membrilor acestuia și neexistând divergențe a procedat la întocmirea minutei, iar după semnarea acesteia a predat dosarul grefierului de ședință, soluția fiind introdusă în sistemul ECRIS.

De asemenea, se mai arată că Inspecția Judiciară și-a depășit atribuțiile și s-a transformat în instanță de judecată, neexistând nici un text de lege care să permită cenzurarea modalității de deliberare și cu atât mai puțin a hotărârilor judecătorești pronunțate. Inspecția Judiciară a reținut că au fost încălcate dispozițiile de drept material, mai precis art.563 și următoarele Cod civil, făcând în acest sens o analiză amplă a probatoriului administrat și a soluției pronunțate.

Pârâta susține că Inspecția Judiciară nu a observat practica constantă a acestui complet și a întregii secții de verificare a situației juridice a drepturilor provenind din titlurile comparate, neexistând situații în care să se fi reținut exclusiv argumentul primei înscrieri a antecesorului în cartea funciară, argument avut în vedere de către instanța de fond la pronunțarea sentinței civile nr.... din 29 aprilie 2014.

Inspecția Judiciară a formulat răspuns la întâmpinare, răspuns ce a fost atașat la dosar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul de judecată din data de 7.10.2015 au fost audiate pârâtele S. I. și N. C., declarațiile acestora fiind atașate la dosarul cauzei.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri .

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

Prin sesizarea înregistrată la Inspekția Judiciară, Direcția de Inspekție judiciară pentru judecatori, la data de 10.02.2015 petiționarii B. M. P. și B. M. I. E. au solicitat atragerea răspunderii disciplinare față de judecătorul/judecătoria care au pronunțat decizia civilă în dosarul nr..../.../2012 al Tribunalului B... N..., pentru exercitarea funcției cu rea-credință.

Prin rezoluția din data de 14.05.2015 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător I. C. sub aspectul săvârșirii a abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.i) teza I, art.99 lit.l) și art.99 lit.t) cu aplicarea art.99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și față de doamnele judecător S. I. și N. C. sub aspectul săvârșirii a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) cu aplicarea art.99¹ din Legea nr.303/2004 constând în exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Având în vedere că prin Ordonanța nr..../P/2014 din data de 16.04.2015 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatei I. C., pentru săvârșirea infracțiunii de luare de

mită prev. de art.289 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.7 lit.b din Legea nr.78/2000, *prin rezoluția din data de 02.06.2015, s-a dispus suspendarea cercetării disciplinare dispusă prin rezoluția din data de 14.05.2015, față de doamna judecător C. I. din cadrul Tribunalului B... N...*, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. art.99 lit.i) teza I, art.99 lit.l) și art.99 lit.t) cu aplicarea art. 99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, disjungerea și înregistrarea separată a lucrării având ca obiect cercetarea disciplinară a doamnei judecător C. I.

Prin rezoluția din data de 16.07.2015 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare față de doamnele judecător S. I. și N. C. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) cu aplicarea art.99¹ alin.1 din Legea nr.303/2004.

Referitor la situația de fapt, se rețin următoarele:

Dosarul nr....../.../2012 având ca obiect acțiunea în revendicare formulată de reclamanta P. A. O. în contradictoriu cu pârâții B. M. P. și B. M. I. E. a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei B..., Secția ..., la data de 9.10.2012 și repartizat în sistem informatic la completul de judecată C5 prezidat de domnul judecător R. R. C., cu prim termen de judecată la data de 22.01.2013.

Prin acțiunea formulată, reclamanta P. A. O. a solicitat instanței să oblige pârâții să-i recunoască dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de 1000 mp, identificat în CF ... B..., nr. topo .../.../.../..., să i-l predea în posesie și pașnică folosință și să se abțină în viitor de la orice

[REDACTED] [REDACTED]
acte de conturbare ori deposedere; să-i oblige pe pârâți să-și ridice imobilele construcții edificate pe terenul său, respectiv să dispună demolarea lor; să dispună rectificarea înscrierii în cartea funciară nr.... B..., nr.topo ..., în sensul radierii intabulării pârâților, aferentă terenului proprietatea reclamantei identificat în CF ... B..., nr. topo ..., cu cheltuieli de judecată.

Pârâții au formulat întâmpinare prin care au solicitat respingerea acțiunii în revendicare arătând că sunt proprietari asupra terenului în suprafață de 916 mp înscris în CF nr.... dobândit cu titlu de cumpărare, prin contractul de vânzare-cumpărare nr.... din data de 9.12.2010, de la SC ... SRL, care la rândul său l-a dobândit prin cumpărare așa cum rezultă din încheierea nr.../2.12.2010.

Au mai arătat pârâții că, în cursul lunii mai a anului 2012 au început construcția unui imobil casă pe terenul menționat având toate formele legale și că ulterior, reclamanta a promovat o cerere de ordonanță președințială având ca obiect sistarea lucrărilor, care a fost respinsă de către instanță.

La judecata în primă instanță au fost administrate proba cu expertiză tehnică topografică, înscrișuri, audierea martorului V. P. propus de reclamantă și interogatoriul pârâților.

Prin sentința civilă nr..../29.04.2014 pronunțată de Judecătoria B... în dosarul nr..../.../2012 a fost respinsă acțiunea formulată de reclamantă împotriva pârâților.

A reținut instanța de fond că, potrivit concluziilor raportului de expertiză tehnică topografică întocmit în cauză de expertul B. O., „imobilul înscris în CF ... B..., nr.cad. ..., proprietatea pârâților, se suprapune peste

imobilul înscris în CF ..., nr. top...., proprietatea reclamantei, și având în vedere că atât reclamanta cât și pârâții au titluri privind dreptul de proprietate asupra terenului în litigiu, instanța va păși la compararea acestora, urmând să dea câștig de cauză părții al cărei titlu este mai bine caracterizat și al cărei drept este preferabil”.

În acest sens, instanța de fond a reținut că, „reclamanta se prevalează de dobândirea imobilului în anul 2005, cu titlu de moștenire după defunctul B. N., persoană care, la rândul său, l-a cumpărat de la SC ... SA, prin lichidator judiciar, în baza contractului încheiat la data de 14.04.2003. Pârâții au cumpărat terenul pe care și-au construit casa, situat pe str. F... nr...., în intravilanul Municipiului B..., prin contractul autentic încheiat la data de 9.12.2010 cu SC ... SRL. Vânzătoarea dobândise terenul ce a făcut obiectul contractului, în același an, prin cumpărare de la SC ... SA., societate care îl achiziționase la licitație publică, de la SC ... SA, în anul 1997, în baza procesului verbal din 28.08.1997(f.4 din dosarul nr..../1998 atașat). În suplimentul la raportul de expertiză tehnică efectuat în prezenta cauză, expertul B. O. a concluzionat că suprapunerea celor două suprafețe de teren se datorează faptului că raportul de expertiză tehnică, parte integrantă a sentinței civile nr..../2002, prin care s-a dispus înscrierea în cartea funciară a patrimoniului SC ... SA, nu a ținut cont de intabularea dispusă anterior, prin sentința civilă nr..../1998 în favoarea SC ... SA.”

A mai reținut instanța de fond că „atât reclamanta cât și pârâții invocă titluri valabile cu privire la același bun, însă compararea lor este favorabilă pârâților. Reclamanta este în posesia unui titlu valabil asupra bunului, care

[REDACTED] este, însă, mai slab caracterizat decât cel invocat de pârâți. Astfel, anterior momentului în care autorul reclamantei, B. N., a dobândit terenul în suprafață de 1000 mp de la SC ... SA (14.04.2003), terenul în cauză fusese deja înstrăinat de aceeași societate către SC ... SA, care își înscrisese dreptul de proprietate în CF ... B..., încă din 14.08.1998. Instanța reține că autorii părților, B. N., în cazul reclamantei și SC ... SRL, care a cumpărat terenul în litigiu de la SC ... SA, în cazul pârâților, au, la rândul lor, un autor comun, respectiv SC ... SA.

Cum, în ipoteza în care titlurile părților provin de la același autor, va avea câștig de cauză partea care și-a înscris mai întâi dreptul de proprietate, potrivit principiului *prior tempore potior iure*, iar dreptul de proprietate dobândit de SC ... SA a fost înscris cu prioritate în evidența de carte funciară, așa cum s-a arătat mai sus, instanța va respinge acțiunea în revendicare formulată de reclamantă, precum și petitul accesoriu privind ridicarea imobilelor construite de pârâți pe terenul înscris în CF ... B..., nr. cad....."

Totodată, instanța de fond, pe cale de consecință, și având în vedere dispozițiile art.908 alin.2 Cod civil, a respins ca neîntemeiată și cererea de rectificare a înscrierii în cartea funciară nr.... B..., nr. topo ... formulată de reclamantă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta, fiind înregistrat pe rolul Tribunalului B..., Secția ..., la data de 19.08.2014 și repartizat în sistem informatic la completul C1 Recurs, constituit din

doamnele judecător S. I., N. C. și I. C., cu prim termen de judecată la data de 16.10.2014.

Întrucât potrivit planificării, ședința de judecată urma să fie prezidată de doamna judecător S. I., vicepreședintele tribunalului, după repartizare, în conformitate cu prevederile art.97 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, grefierul de ședință a prezentat acesteia dosarul pentru verificări și luarea măsurilor necesare soluționării cu celeritate a cauzei.

La primul termen de judecată în recurs, 16.10.2014, niciuna dintre părți nu s-a prezentat în instanță, aceasta constatând că s-a depus la dosarul cauzei o cerere de amânare a cauzei formulată de recurenta P. A. O., întemeiată pe dispozițiile art.156 alin.1 VCPC, precum și dovada achitării taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Instanța, având în vedere cererea pentru lipsă de apărare formulată de recurentă a dispus amânarea cauzei la data de 27.11.2014, cu citarea părților, reclamanta recurentă cu un exemplar al întâmpinării depuse de pârâți.

La al doilea termen de judecată, din data de 27.11.2014, a răspuns pentru recurenta reclamantă, avocat ales O. L., pârâții fiind lipsă.

Apărătorul recurente a solicitat în probațiune prezentarea în instanță a expertului topograf care a efectuat raportul de expertiză la fond, pentru a clarifica care anume teren a fost identificat în raportul de expertiză ca fiind dobândit de SC ... SA și care anume imobil teren a fost dobândit de autorul recurente, B. N.

Tribunalul a apreciat că proba solicitată este incompatibilă cu procedura recursului, în care se pot administra doar înscrisuri, motiv pentru care a respins-o, a acordat cuvântul pe fondul recursului și a amânat pronunțarea pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise .

Prin decizia civilă nr..../4.12.2014, tribunalul, în compunerea arătată, a admis recursul declarat de reclamanta P. A. O. împotriva sentinței civile nr..../29.04.2014 pronunțată de Judecătoria B., pe care a modificat-o, în sensul că: a admis acțiunea, a obligat pârâții să recunoască dreptul de proprietate al reclamantei asupra porțiunii de teren în suprafață de 916 mp, din cel identificat în CF ... B... nr. top ... evidențiat cu roșu în schița anexă la raportul de expertiză tehnică, să-l predea în posesie și să se abțină pe viitor de la orice acte de conturbare ori deposedare. A obligat pârâții să-și ridice imobilele construcții edificate pe terenul de mai sus; a dispus rectificarea înscrierii în CF nr.... B..., nr. top ... în sensul radierii intabulării pârâților; a obligat pârâții intimați să plătească reclamantei recurente suma de 190,6 lei cu titlu de cheltuieli de judecată la fond și suma de 96,8 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată în recurs.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de recurs a reținut următoarele:

În speța având ca obiect revendicarea imobilului teren situat în B..., nr. topografic ..., esențială este compararea titlurilor de care se prevalează reclamanta recurentă, respectiv pârâții intimați. Astfel instanța de recurs a expus modul de dobândire de către fiecare parte a terenului în litigiu,

reținând că, prin completarea la raportul de expertiză efectuat în fața instanței de fond, s-a concluzionat că cele două terenuri proprietatea pârâților și respectiv proprietatea reclamantei se suprapun pe suprafața de 916 mp, colorată cu roșu pe schiță, concluzie care rezultă și din schițele anexate la rapoartele de expertiză aflate în dosarele atașate, cu nr..../1998 și .../2002.

A reținut instanța că raportul de expertiză tehnică întocmit la judecata în fond a fost comunicat pârâților, însă aceștia nu au contestat argumentele expertului, neformulând obiecțiuni și nesolicitând proba contrarie și că, „explicațiile furnizate de către expert în fața primei instanțe au întregit concluzia potrivit căreia terenul de 916 mp, aflat în prezent în posesia pârâților B. M. P. și B. M. I. E., face parte din suprafața de 1000 mp, identificată în mod corect cu nr. topografic ..., proprietatea tabulară a reclamantei P. A. O.”.

A mai reținut instanța de control judiciar că, „statuările primei instanțe cu privire la aplicarea în cauză a principiului prior tempore potior jure, respectiv la faptul că titlul pârâților este mai caracterizat motivat de înscrierea drepturilor persoanelor de la care au dobândit în cartea funciară înainte de cel al antecesorului reclamantei, sunt greșite”.Astfel, în opinia instanței de recurs, acțiunea în revendicare reglementată de art.563 Noul Cod civil trebuie să fie soluționată pe baza unei analize complexe, cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt și de drept ale cauzei, mai ales în situația în care ambele părți dețin titluri de proprietate, fiind necesară compararea acestora, însă în cadrul acestei analize, momentul înscrierii în

[REDACTED] [REDACTED]
cartea funciară neputând el singur să constituie temei al respingerii sau al
admiterii cererii.

În acest sens, tribunalul a reținut că „efectul de opozabilitate față de
terți al înscrierii în cartea funciară al SC ... SA este anihilat de identificarea
greșită a terenului cu date de carte funciară, astfel că orice persoană
interesată cu privire la situația juridică a terenului cu nr.top ..., din care face
parte și terenul în litigiu, nu putea cunoaște că acesta ar fi înscris în actele de
publicitate imobiliară a acestei societăți. Mai mult, așa cum a declarat
martorul V. P., la data inventarierii și înscrierii în cartea funciară a
patrimoniului SC ... SA , respectiv la nivelul anului 2002, SC ... SA deținea
terenul și construcțiile aflate peste drum de terenul în litigiu. Martorul
precizează că în procedura de lichidare s-au vândut mai multe imobile,
neexistând litigii asupra acestor vânzări și că defunctul B. N., respectiv
antecesoarea lui, nu au fost conturbați în posesia asupra acestuia. Apoi,
comparând actele care au stat la baza înscrierii drepturilor de proprietate,
tribunalul constată că dreptul societății amintite s-a constituit pe baza unui
proces verbal de licitație și a unei facturi ce nu indică suprafața și
amplasamentul terenului aferent construcțiilor, pe când proprietatea
antecesorului reclamantei are la bază un contract de vânzare-cumpărare,
încheiat în condiții de autenticitate în cadrul dosarului de faliment
nr.../ /2000 al Tribunalului B... N... raportat la prevederile art.23 lit.i,
art.102 și 105 din Legea nr.64/1995 republicată, privind procedura
reorganizării judiciare și a falimentului, în forma în vigoare la data
întocmirii contractului de vânzare-cumpărare, cu identificarea suprafeței și

[REDACTED] [REDACTED]

amplasamentului terenului înstrăinat, dobândit de la o persoană juridică ce la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare avea calitatea de proprietar tabular al terenului, deci încrezându-se în conținutul corect al cărții funciare.”

A mai reținut instanța de control judiciar că, „ toate aceste aspecte nu au fost analizate de către instanța de fond, care de altfel nu a arătat motivele pentru care a înlăturat declarațiile martorului V. P., persoană ce avea direct cunoștință de condițiile în care s-a vândut terenul către antecesorul reclamantei”.

În continuare instanța de recurs a expus motivele pentru care a fost admis capătul de cerere privind solicitarea de demolare a construcțiilor, reținând lipsa de diligență a părților în a afla detalii privind situația juridică a terenului la momentul cumpărării acestuia și că aceștia nu sunt apărați de buna-credință, având posibilitatea de a afla, atât la data cumpărării cât și la data construirii, din cartea funciară, despre viciul titlului lor.

Totodată, instanța de recurs a expus motivele pentru care și capătul de cerere privind rectificarea cărții funciare este întemeiat, reținând că, „ înscrierea existentă în cartea funciară nr.... pe numele părților nu este concordantă cu situația juridică reală a imobilului în litigiu, deoarece identificarea corectă a terenului este cea care rezultă din CF nr.... (provenind din conversia de pe hârtie a CF nr....) cu nr. top ... proprietatea tabulară a reclamantei, cu titlu de moștenire și partaj”.

Potrivit art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr.

24/2012 constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Conform prevederilor art. 991 alin.1 din aceeași lege, „Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.

Pentru angajarea răspunderii disciplinare este necesar ca fapta ce constituie abatere disciplinară să întrunească elementele constitutive, cu referire la latura obiectivă, latura subiectivă și legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, în baza probatoriului administrat în cauză.

În ceea ce privește abaterea disciplinară constând în nerespectarea normelor de drept material sau procesual, este necesar a fi făcută distincția între încălcarea acestor norme ca și greșeală de judecată, pe de o parte, greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului judiciar și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură și de drept material în context disciplinar.

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, se impune a fi avute în vedere subzistența cumulativă, a elementelor specifice acestei abateri disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, inclusiv sub aspectul încălcării normelor de drept material sau de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe sau relei credințe.

Referitor la cea dintâi condiție, potrivit art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, **judecătorii sunt obligați** ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

De asemenea, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În speță, Secția reține că pârâtele judecător S. I. și N. C. nu au încălcat dispozițiile legale procedurale care reglementează deliberarea și pronunțarea hotărârii judecătorești.

Astfel, potrivit art.395 alin.1 Cod procedură civilă „după închiderea dezbaterilor, completul de judecată deliberează în secret asupra hotărârii ce urmează să pronunțe”.

Conform alin.2 al aceluiași text de lege , la deliberare iau parte numai membrii completului în fașa cărora au avut loc dezbaterile, fiecare dintre aceștia având îndatorirea de a-și exprima opinia, începând cu cel mai nou în funcție, președintele exprimându-și opinia cel din urmă.

Potrivit art.398 alin.1 Cod procedură civilă hotărârea trebuie să fie rezultatul acordului membrilor completului de judecată și se dă în numele legii.

După ce a fost luată hotărârea, se va întocmi de îndată o minută care va cuprinde soluția și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate (art.401 Cod procedură civilă).

Potrivit art.105 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care va fi scrisă pe cererea de chemare în judecată, pe cererea de apel sau de recurs ori pe ultima încheiere. Transcrierea minutei, integral sau în extras, în condica ședințelor de judecată se face de președintele completului ori de alt judecător, membru al acestuia.

Finalizarea deliberărilor și adoptarea unei soluții se concretizează prin întocmirea minutei și consemnarea dispozitivului în registrul special al instanței , judecătorul neputând reveni asupra soluției după acest moment.

Rațiunea pentru care legiuitorul a stabilit aceste obligații în sarcina judecătorului rezidă în faptul că momentul pronunțării soluției este relevant și din perspectiva dreptului părților de a lua cunoștință de soluția pronunțată, în condițiile în care dispozitivul hotărârii trebuie să reflecte clar, fără echivoc soluția adoptată de judecător.

Prin urmare, în toate cazurile în care are o deliberare asupra chestuinilor de fapt și de drept deduse judecății, rezultatul deliberării se consemnează într-o minută, așa cum se prevede în art.401 din Codul de procedură civilă .

Minuta leagă instanța și constituie o garanție că la redactarea hotărârii nu se va omite, adăuga sau schimba ceva privind soluția . În lipsa minutei nu ar

[REDACTED] putea fi realizat controlul judiciar asupra rezultatului deliberării, ceea ce atrage sancțiunea nulității absolute .

Deliberarea reprezintă procesul decizional în cadrul căruia judecătorii stabilesc soluția ce urmează să fie pronunțată cu privire la litigiul dintre părți și constituie o operațiune complexă în cadrul căreia trebuie stabilite faptele pricinii și normele legale aplicabile litigiului. Legea nu conține referiri privitoare la ordinea în care trebuie stabilite aspectele esențiale ale cauzei, această ordine fiind lăsată la libera apreciere a judecătorilor. De altfel, Codul de procedură civilă nici nu ar putea prevedea vreo sancțiune pentru nerespectarea unei ordini stabilite, devreme ce deliberarea se realizează în secret.

Din probele administrate în cursul verificărilor prealabile, al cercetării disciplinare și în procedura în fața Secției pentru judecatori, a rezultat pârâtele au deliberat asupra cauzei și s-au pronunțat asupra tuturor cererilor deduse judecății întocmind, în final, o minută în sensul dispozițiilor art.401 din Codul de procedură civilă.

Din declarațiile doamnelor judecător S. I. și N. C. a rezultat că fiecare dintre membrii completului de judecată și-a spus părerea asupra cererilor deduse judecății, semnând în final minuta care a consemnat acordul lor sub acest aspect.

Astfel, doamna judecător N. C. a declarat că a studiat dosarul împreună cu doamna judecător S. I., au stabilit situația de fapt și având în vedere practica judiciară anterioară în situații similare, soluția i s-a părut foarte clară. De asemenea, aceasta a mai arătat că a discutat și cu doamna judecător I. C. care i-a comunicat opinia sa cu privire la recursul dedus judecății. În ziua amânării de pronunțare, doamna judecător S. I. a discutat din nou cu doamna judecător

N. C., de data aceasta pe cererile accesorii, comunicându-i și punctul de vedere al doamnei judecător I. C. în legătură cu celelate petite ale acțiunii.

Aceeași situație de fapt a fost confirmată și de doamna judecător S. I. care a declarat că a discutat cu fiecare dintre cele două doamne judecător și le-a comunicat și opinia celui alt coleg, neexistând opinii contrare.

În declarația dată în cadrul cercetării disciplinare doamna judecător I. C. a precizat că nu a intervenit la colegile sale de complet pentru soluția din acest dosar, soluție care s-a dat în urma studierii acestuia. A mai arătat că a discutat doar cu doamna judecător S. despre probele din dosar și nu a încercat să le influențeze pe colegile de complet.

În acest context, nu pot fi primite susținerile Inspecției Judiciare în sensul că soluția pronunțată de pârâte în dosarul nr. .../.../2012 a fost rezultatul unor influențe exercitate de către domnul P. O. prin intermediul doamnei judecător I. C. în condițiile în care probatoriul administrat nu a confirmat acest lucru. Astfel, simpla împrejurare că cele două pârâte aveau cunoștință despre faptul că doamna judecător I. C. se cunoștea cu familia P. și că fiul acesteia nu promovase examenul pentru notari, nu echivalează cu exercitarea unor presiuni din partea acestei de natura a influența soluția pronunțată în dosar, cu atât mai mult cu cât pâratele nu au susținut că asupra lor s-au exercitat astfel de presiuni.

De altfel, singurele probe invocate de Inspecția Judiciară pentru a demonstra exercitarea acestor presiuni sunt probele administrate în cadrul dosarului penal în care este cercetată doamna judecător I. C., dosar în care nu s-a dispus o soluție definitivă. Astfel, Inspecția Judiciară a făcut referire în mod direct la aspectele reținute în rechizitoriul întocmit la data de 21.04.2015, în dosarul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr..../P/2014, rechizitoriu prin care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului
P. O .

Cu toate acestea, un aspect ce trebuie relevat în prezenta hotărâre, cel puțin din perspectiva etică a profesiei de magistrat, este următorul: ambele părâte au avut o bănuială difuză că d-na judecător I. C., coleg de complet, ar putea avea un interes în soluționarea într-un anumit fel a cauzei. Fapt pentru care doamnele judecător, părâte în prezenta cauză, s-au și comportat în sensul descris mai sus, adică în analiza dosarului împreună, fără colegul de complet, pentru a vedea care soluție se impune în raport cu probele de la dosar. Or, normele deontologice ale profesiei recomandau părâtelor fie să întrebe colegul de complet dacă are vreun interes în cauză și să-i solicite, dacă aveau bănuieli, d-nei I. dacă se abțină, fie să aducă la cunoștința Colegiului de conducere al instanței eventuala situația de incompatibilitate în care s-ar fi aflat un membru al completului de judecată, tocmai pentru a evita orice suspiciune care să pună în discuție aparența de imparțialitatea a magistratului.

Însă, această chestiune de natură etică nu justifică în niciunfel vreo "presiune exterioară" cum se susține în acțiunea disciplinară și cu atât mai puțin nu justifică elementul subiectiv al rea-credinței la care se referă reclamanta Inspekția Judiciară.

Prin urmare, Secția reține că soluția pronunțată în calea de atac a recursului a fost rezultatul acordului membrilor completului de judecată, rezultatul deliberării fiind consemnat într-o minută întocmită cu respectarea dispozițiilor legale.

Inspekția Judiciară a mai susținut că *"argumentele instanței de control judiciar așa cum au fost ele prezentate în cuprinsul considerentelor deciziei, în contextul influențelor exterioare exercitate asupra membrilor completului, sunt contradictorii și pun în discuție modul în care au fost respectate normele de drept material ori procesual în ceea ce privește raportul juridic dedus judecății.*

Astfel, în ceea ce privește capătul principal de cerere având ca obiect revendicarea, reglementată de art.563 și următoarele din Noul Cod civil, deși instanța de recurs ajunge la concluzia că părțile dețin titluri de proprietate care provin de la același autor, situație în care, potrivit opiniei unanime exprimate în doctrina de specialitate, în compararea titlurilor, dacă s-a efectuat înscrierea, va avea câștig de cauză partea care a înscris mai întâi titlul, potrivit principiului qui prior tempore, potior iure, reține că faptul înscrierii nu este un element definitoriu și nu poate prin el însuși să constituie temei al respingerii sau al admiterii acțiunii.

Mai mult decât atât, prima întabulare cu privire la terenul în litigiu a operat în baza unei hotărâri judecătorești (sentința civilă nr.../1998 pronunțată de Judecătoria B... în dosarul nr.../1998), care intrase în circuitul civil și produsese efecte înainte de momentul transferului dreptului de proprietate către antecesorul recurente P.

În același timp, este de observat că motivarea deciziei de recurs este contradictorie, în sensul că instanța reține doar în sarcina intimaților pârâți o lipsă de diligență în verificarea situației juridice a imobilului, menționând în schimb că „efectul de opozabilitate față de terți al înscrierii în cartea funciară a SC ... SA” ar fi anihilat de identificarea greșită a terenului cu date de

[REDACTED]

carte funciară, astfel că orice persoană interesată cu privire la situația juridică a terenului din care face parte și terenul în litigiu nu putea cunoaște că acesta ar fi înscris în actele de publicitate imobiliară ale societății comerciale anterior menționate.

Cu alte cuvinte, în condițiile în care terenul în litigiu era întabulat cu două numere de carte funciară diferite, pentru doi proprietari distincți, dificultatea cunoașterii situației juridice reale a imobilului era aceeași pentru ambele părți din litigiu, nu doar pentru recurentă.

Cât privește capătul de cerere privind demolarea construcției, instanța de recurs a reținut incidența dispozițiilor art.586 ali.1 din Noul Cod civil, concluzionând că pârâții nu sunt apărași de buna-credință, că aceștia au avut posibilitatea de a afla atât la data cumpărării, cât și la data construirii, din cartea funciară, viciul titlului lor, astfel că solicitarea de demolare a construcțiilor este fondată, deși probatoriul administrat în cauză releva o altă situație de fapt".

Din perspectiva modului în care judecătorul a apreciat asupra probelor administrate în cauză, Secția reține că nu se pot face aprecieri în legătură cu aceste aspecte, întrucât analiza legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate în cauza respectivă presupune exercitarea unor prerogative jurisdicționale, care includ, în mod necesar, capacitatea de a decide pe baza unor norme de drept și în cadrul unei proceduri organizate, asupra unei situații de fapt și de drept care intră în competența instanței, cu respectarea principiilor publicității și contradictorialității, cerință care reflectă principiul statului de drept inerent sistemului Convenției europene și protocoalelor sale adiționale.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Practic, susținerile Inspecției Judiciare, astfel cum au fost anterior expuse pe larg, pun în discuție chiar modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi cenzurată doar în căile de atac și nu poate face obiectul acțiunii disciplinare. În caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în art. 124 alin. 3 din Constituția României, iar pe de altă parte, a încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

În acest context, Secția reține că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, analiza probelor, în măsura în care sunt susținute de argumente juridice, logice, sunt de esența actului de judecată, fiind excluse controlului administrativ asupra lor.

Mai mult decât atât, exercitarea dreptului de a sesiza aspectele care vizează neîndeplinirea corespunzătoare de către magistrat a îndatoririlor de serviciu nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac .

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

De altfel, Secției nu îi revine competența de a aprecia asupra temeiniciei și legalității măsurilor și soluțiilor pronunțate de judecător, în caz contrar s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Orice ingerință în procesul decizional contravine Recomandării nr.94 (12) a Comitetului de Miniștri către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, conform căreia *judecătorii judecă în concordanță cu interpretarea faptelor și a probelor, cu respectarea legii, potrivit propriei conștiințe.*

În același sens, Recomandarea nr.94 (12) a Comitetului de Miniștri reține că *măsurile procesuale și soluționarea aparțin în exclusivitate judecătorului, iar judecătorul nu este obligat să raporteze și să dea explicații sub presiunea unei anumite instituții și a opiniei publice despre felul în care a soluționat un caz sau altul.*

Prin urmare, față de toate aceste argumente, nu se poate reține în sarcina pârâtelor judecător S. I. și N. C. nerespectarea normelor de drept procesual și material enunțate de Inspecția Judiciară în cuprinsul acțiunii disciplinare.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că probatoriul administrat nu a reliefat îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtelor S. I. și N. C., judecători în cadrul Tribunalului B... N...

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnelor S. I. și N. C.- judecători în cadrul Tribunalului B... N... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 7 octombrie 2015.

Președinte de ședință:

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător